

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 1)16 Μαΐου 1883.

Ἐδῶ λοιπόν ! Ἐδῶ, ἔνθα ἡ μάχη τριήμερος καὶ κραταῖα χθές τὸ ἑσπέρας ἴσως ἔληξεν, ἀγνωστον ἔτι πῶς καὶ ὑπὲρ τίνος : τὸ ὑπὲρ τίνος δὲ αὐτὸ εἶνε ἔτι μᾶλλον ἀόριστον καὶ ἀγνωστον, διότι ὁ τίς οὗτος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ᾖ ἐν πρόσωπον ἢ μία δμάς ἐν τῇ Βουλῇ· ὁ ἀγὼν δὲν εἶνε ὑπὲρ προσώπων οὐδ' ὑπὲρ κομμάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ περὶ κομμάτων· ἐνταῦθα ὄφειλον νὰ συνεχίσω τὴν πρὸ ἡμερῶν ἀποσταλείσαν ὑμῖν ἀνταπόκρισιν ὑπὸ τὸν εἰδικὸν τίτλον : τὰ κόμματα ἐν Ἰταλίᾳ· ἂν τὸ ἄρθρον ἐλείνω ἐγράφετο τώρα, μετὰ τὰς τελευταίας τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς συζητήσεις θὰ ἦτο ἡ ἀκριβεστέρα περιληπτικὴ ἀντιγραφὴ τῶν συζητήσεων τούτων ἢ ἐν τῇ Βουλῇ θέσις τῶν κομμάτων ἦτο ἐκείνη· κικεὼν ἐν ἡμερία, ὅστις ὅμως ἀπὸ στιγμῆς εἰς ἄλλην ὄφειλε ν' ἀναταραχθῆ, νὰ καταγισθῆ, ὅπως ἀπ' αὐτῶν ἀναδύσῃ νέα τις εὐκρινεστέρα καὶ λογικώτερα θέσις τῶν πραγμάτων, τῶν φρονημάτων, τῶν ἀρχῶν, τῶν κομμάτων.

Καὶ ἡ ἀνατάραξις αὕτη ἐπῆλθε κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Καθ' ἃ ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἐξέθετον ὑμῖν, μετὰ τὸν Προϋπολογισμὸν, προϋτίθεντο εἰς συζήτησιν αἱ ἀναδελθεῖσαι ἐπερωτήσεις πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Μεταξὺ τῶν ἐπερωτούτων βουλευτῶν τὸ σημεῖον τῆς μάχης· ἔδωκεν ὁ ἐκ τῆς ἐσχάτης ἀριστερᾶς κ. Φόρτης κτυπὼν τὴν τε ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποδεικνύων τὴν πρώτην ἐξευτελιστικὴν διὰ τὴν πρὸς τὴν Αὐστρίαν μικροπρεπῆ συμμαχίαν, ἀντιδραστικὴν δὲ τὴν δευτέραν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκφρασιν τῶν φιλελευθέρων ἐ-

θνικῶν φρονημάτων, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἐξάρτησιν ταύτης τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς.

Αἱ ἀπαντήσεις τοῦ δεξιωτάτου κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρὸς τοῦ Δεπρέτη, ἠγχρίστησαν τὴν πλειονοψηφίαν καὶ ἡ συζήτησις ἐφαίνετο ἐξηντλημένη, ὅταν αἰφνης ἐξηγέρθη ζωηρότερα ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Μορέμα ζήτησαντος περιττὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως· ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου, κατὰ συνέπειαν τοῦ λόγου τοῦ κ. Φόρτης ἡ συζήτησις ἔλαβε τὸν κομματικὸν χαρακτήρα· ὁ ἕτερος τῶν ἀρχηγῶν τῆς διαφωνούσης ἀριστερᾶς κ. Νικότερα ἔθεσε τὸ ζήτημα καθαρὸν ἐρωτῶν τὴν κυβέρνησιν : τί εἴσθε; εἴσθε ἐκ τῆς Ἀριστερᾶς ἢ ἐκ τῆς Δεξιᾶς ; Ποία εἶναι ἡ δεξιὰ, ποία ἡ ἀριστερά ; Ὁ ἀρχηγὸς τῆς δεξιᾶς κ. Μιγγέτης ἐξεφώνησε λαμπρὸν λόγον, δι' οὗ ἐπεδοκίμαζε τὴν πολιτικὴν τοῦ Δεπρέτη καὶ διεκήρυσεν ὅτι θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ — τὸν τέως ἀντίπαλον : σήμερον συμφωνεῖ πρὸς τὰς ἀρχάς του, διότι εὐρίσκει ὅτι αὗται, συμμορφούμεναι πρὸς τὴν ἐνεστώσαν πρόδοον, δὲν ἀντιτίθενται κατὰ τῶν ἀρχῶν ἃς αἰείποτε ὑπεστήριζεν. Ὁ Δεπρέτης προσέθηκεν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὰς ἀρχαίας διαίρεσεις τῶν κομμάτων, ὅτι ἡ τοπογραφία τοῦ βουλευτηρίου δὲν διακρίνει τὰ κόμματα, ἀλλ' αἱ ἀρχαί : ταῦτας οὐδέποτε ἠλλαξεν· ἂν ἄλλοι σήμερον τὰς παραδέχονται, δὲν δύναται νὰ τὰς ἀπωθήσῃ . . . Δυσχερὲς θὰ ἦτο ἂν ἐπειρώμην ν' ἀκολουθήσω ὅλην τὴν ἐξελίξιν τῆς συζητήσεως καταλήγω εἰς τὸν λαμπρὸν λόγον τοῦ δημοκρατικοῦ Καβαλλότη, ὅστις ἐπιτεθεὶς βιαίως καὶ μετ' ἀκαταγωνίστων ἐπιχειρημάτων κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀποδείξας αὐτὴν ἀντιδραστικὴν βασιλόφρονα, κτυπὼν κυρίως τὴν Αὐστριακὴν συμμαχίαν συνεπέρανε διὰ τῆς ἐννοίας ταύτης : Εἴμεθα δημοκρατικοί, ἀλλὰ πρῶτον Ἰταλοί· ἐστὲ ὅ,τι θέλετε, ἀλλ' ἐστὲ Ἰταλοί : καὶ κατέληξεν εὐχόμενος ἵνα ἀπὸ τῆς σήμεως ταύτης ἀναστηθῶσι τὰ κόμματα.

— Παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε ὅτι εἶμαι διατεθειμένος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.
 Μειδίμα διπλῆ διὰ τῶν χειλέων τοῦ Εἰσαγγελέως.
 — Ἐχομεν τὴν ἐπιστολὴν τῆς νεάνιδος εἶπε.
 — Μάλιστα, ἤξεύρω ὅτι ἔχετε ἐπιστολὴν τῆς Ἰωάννης Βαιγιάν καὶ γνωρίζω τὸ περιεχόμενόν της· ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, γραμμὴν ἐν στιγμῇ παραφορᾶς καὶ μανίας, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία εἰς τὴν κατηγορίαν.
 — Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τεκμήρια ἀποδεικνύοντα ὑπερβαρῶντως ὅτι ὁ Λυκογιάννης εἰσήχθη εἰς τὸ δωματίον τῆς δυστυχούς νεάνιδος.
 — Εὐχαριστῶ, κύριε, εὐχαριστῶ. Πρὶν ἢ σᾶς εἶπω τί ἐπιθυμῶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δὲν εἶναι ἀνωφελὲς νὰ λάβητε πλήρεις πληροφορίες περὶ τοῦ δυστυχούς, ὑπὲρ οὗ ἔνδιαφέρομαι. Ἄρχομαι λοιπὸν λέγων εἰς ὑμᾶς ὅτι ὁ Λυκογιάννης εἶναι ἀθῶος.
 Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐποίησεν ἀπότομόν τινα κινήσιν.
 — Μάλιστα, κύριε, ἡ κατ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσα κατηγορία εἶναι ψευδής, ἐπειδὴ καὶ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ἀξιοθηρήτου λάθους.
 Βεβαίως ὁ Λυκογιάννης ἀνέβη τὴν κλίμακα, εἰσῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου, ἀλλὰ δὲν διεδραμάτισε κατὰ τὸ νυκτερινὸν δράμα τὸ ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸν πρόσωπον· τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον διεδραμάτισεν ἐν τῷ δωματίῳ, ἦν πρόσωπον σωτήριον.

— Εἰς τὴν διαβεβαίωσίν σας, κύριε, δὲν θέλω νὰ ποιήσω κἀμμίαν ἀντίρρῃσιν. Ἄλλ' ἐγένετο ἀπόπειρα . . .
 — Τὴν ὁποίαν δὲν παρηκολούθησεν ἡ ἐκτέλεσις.
 — Τίς δύναται νὰ εἶπῃ τοῦτο ;
 — Ὁ Λυκογιάννης, ὅταν θὰ ὁμιλήσῃ, καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες, ὡς ἐγώ, εἶνε πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ φυλακισμένου.
 — Τέλος πάντων ἀξιοῖτε ὅτι ὁ Λυκογιάννης δὲν εἶνε ὁ ἔνοχος ;
 — Μάλιστα, κύριε.
 — Καὶ ἀναγνωρίζετε ὅτι ὑπῆρξε τοῦλάχιστον ἐγκληματικὴ ἀπόπειρα ;
 — Ἀναγνωρίζω.
 — Τίς λοιπὸν εἶνε τότε ὁ ἔνοχος ;
 — Μέχρι τοῦ νῦν, κύριε, ὁ ἀθῶος οὗτος εἶνε ἀγνωστος. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκ νέου ἐμειδίασε.
 — Μάλιστα, εἶνε ἀγνωστος, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ' ἀλλ' ἐστὲ ἡσυχος, ἡμέραν τινα θὰ γνωσθῆ τὸ ὄνομά του.
 — Πῶς ;
 — Ἐγὼ μέσα διὰ τοῦτο, κύριε. Ἄλλως, ὅπως ἦδη εἶπον, ὁ Λυκογιάννης θὰ ὁμιλήσῃ.
 — Ἀμφίβολον.
 — Ὁ θ' ὁμιλήσῃ, κύριε, θὰ ὁμιλήσῃ! . . . Ἄλλ' ἀφώμεν κατὰ μέρος πρὸς τὸ παρὸν τὸν ἀγνωστον ἔνοχον.

"Αλλαι πληροφορίες ἐπὶ τῆς συζητήσεως ἔλλειπousi· χθὲς ὑπελογίζετο ὅτι θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ ψηφοφορία ἀπὸ ταύτης ἀναμένεται ἡ διάκρισις, ἀλλ' ἔσται ὀριστικὴ ἡ διάκρισις αὕτη; Οὐδεὶς τὸ συλλογίζεται. Ἐκ τῆς ἑτέρας συζητήσεως τοῦτο ἐξεδηλώθη ὀριστικὸν ὅτι αἱ τσαῦται ἐν τῇ Βουλῇ ἀποχρώσεις τείνουσι ν' ἀποτελέσωσι δύο χρώματα λίαν διακεκριμένα· τὸ συντηρητικόν, ἔχον ὡς πυρῆνα τὴν ἀρχαίαν δεξιάν, συντηρητικωτέραν τῶν ἄλλων αὐτοῦ στοιχείων, καὶ τὸ φιλελεύθερον, ἔχον ὡς ἄκρον τὴν ἐσχάτην δημοκρατικὴν ἀριστεράν· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ ἀμέσως καὶ ἐν μιᾷ τῆς Βουλῆς συνεδριάσει· πρέπει νὰ ὀριμᾶσθαι ἀκόμη καλῶς ὥστε πάντα τὰ συμβαίνοντα μέχρι τοῦ νῦν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπεισόδια τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου τυγχάνουσιν.

Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένονται πληροφορίες περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς συζητήσεως· ταύτας θ' ἀναγγεῖλω ὑμῖν διὰ τῆς παρουσίας.

Υ. Γ. Τὰ πρὸ στιγμῆς ἀφιγθέντα ἐκ Ρώμης τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσιν ὅτι ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ διαφορῶν προτάσεων ἡμερησίας διατάξεως· παρουσιάσθησαν μέχρι τοῦδε ὀκτώ, ἐξ ὧν τέσσαρες ἐναντίον τοῦ ὑπουργείου.

Α. Γ. Η.

ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΚΡΕΜΟΤΣΑΚΙΣΜΑΤΑ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Κατ' ἀνωτέραν διατχγὴν διαβιβάσθησαν εἰς τὴν καϊμακάμην Χαρταλιμῆς, ὁ χιλιάρχος τῆς ὑποδιοικήσεως μετέβη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς Τουζλα, ἵνα προσκαλέσῃ τὸν ἐν τῇ παρακειμένη μονῇ διαμένοντα Λεωνίδα Βούλγαρην, ὅπως μεταβῇ εἰς Χαρταλιμὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν κεντρι-

κὴν ἀστυνομίαν, ὅπου καταζητεῖται. Ὁ στρατιώτης, ὅστις ἐστάλη εἰς τὴν Μονὴν, ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ προϋσταμένου του, δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τι, ἐπειδὴ ὁ κ. Λεωνίδας Βούλγαρης εἶχε κρυβῆ φοβούμενος μὴ ἀπαγάγωσιν αὐτὸν δέσμιον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας ἐζήτουν νὰ ἀπαγάγωσι τὸν ὑπηρετὴν τοῦ καταζητουμένου, ὁ τελευταῖος οὗτος ἀποπειραθεὶς νὰ δραπετεύσῃ διὰ τοῦ παραθύρου κατεμωλωπίσθη εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει συλληφθεὶς ὠδηγήθη εἰς τὴν Χαρταλιμὴν, ὅπου καὶ διέμεινε τὴν νύκτα. Χθὲς ἐστάλη εἰς τὸ μπουτσαριφλίκιον Χρυσουπόλεως καὶ ἐκεῖθεν ὠδηγήθη εἰς τὴν κεντρικὴν ἀστυνομίαν.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ μὲν κ. Λεωνίδας Βούλγαρης ἐμελλε νὰ προσκληθῆ, ἵνα ἐξέλθῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, δύο δὲ ἄλλοι καλόγηροι ἀγιορεῖται ἵνα μεταβῶσιν εἰς Ἀθῶνα εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ νεωτέρας πληροφορίας φαίνεται τὸ μέτρον τοῦτο ἐγκατελείφθη, τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως περιορισθείσης μόνον, ἵνα ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐν τῇ Μονῇ Τουζλῶν διαμονὴν αὐτῶν. (Ἐκ τῆς Λύγῆς).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

ΡΩΜΗ, 20 Μαΐου. Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως Νικότερα, εἰς βουλευτῆς ὑπουργικὸς ὑπέβαλε πρότασιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἧτις ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 348 κατὰ 9.

ΜΟΣΧΑ, αὐθημερόν. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα, αἱ ἀκολουθίαι των καὶ αἱ ξένοι πρεσβεῖαι ἀφίκοντο χθὲς εἰς Μόσχαν. Ἡ συρροὴ τῶν τε Ρώσων καὶ τῶν ξένων, τῶν ἐλθόντων ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὰς εορτὰς τῆς στέψεως εἶνε μείγιστη. Οὐδὲν συνέβη.

— Ἐν τούτοις, κύριε, ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἐνδιαφέρον νὰ φωτισθῇ.

— Δὲν δύναται νὰ φωτισθῇ, ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τῇ εἰπώμεν. . . Ἰδοὺ ὁ ἔνοχος. Ἀλλὰ δὲν εἶνε διαφώτισις λοιπὸν ὅταν ἐρχώμεθα νὰ διακηρύξωμεν εἰς αὐτὴν· ἐφυλακίσατε ἕνα ἀθῶον;

— Δυστυχῶς, κύριε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρατηρήσω ὅτι οὐδεμίαν μου παρουσιάσετε ἀποδείξιν τῆς μὴ ἐνοχῆς του· εἰσθε πεπεισμένοι, ἡ δὲ πεποιθησίς σας ἔχει βεβαίως ἀξίαν τινα, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ. Ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων.

— Ὁ Λυκογιάννης θὰ παράσχη ταύτας.

— Τὸ εὐχομαι, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐν τούτοις, κύριε, δύνασθε νὰ μοῦ εἰπῆτε ποῦ βασιζέτε τὴν πεποίθησίν σας;

— Τὸ παρελθὸν τοῦ δυστυχοῦς ἀγρίου τοῦ δάσου τοῦ Μαρέιλ, αἱ ἥρωϊκαὶ τὸν πράξεις, εὐγλώττως διαμαρτύρονται κατὰ τῆς κατηγορίας. Δὲν ἄγνοεῖτε βεβαίως ποίαν διαγωγὴν ἔδειξεν εἰς τινὰς περιστάσεις.

— Μάλιστα, γινώσκω ὅτι ἐξέτελεσε πράξεις τινὰς. . .

— Θαυμασίας, κύριε, μάλιστα δὲ ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ πράξεις αὗται προήλθον ἐξ ἀγριανθρώπου ὑπέικοντος εἰς μόνον τὰ ἐνστικτὰ του. Καὶ θὰ θεωρήσωσιν ἔνοχον τοιαύτης κτηνώδους πράξεως τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἔσωσε παιδίον πνιγόμενον, ὅστις ἐφόνευσε λύκον ἀρπάσαντα ἄμνον, ὅστις ἀπέσπασεν ἀπὸ φρικώδη, βέβαιον θάνατον τὴν

δεσποινίδα Ἐριέττην Δεσιμαῖζ; Ἐἶνε οὗτος ἔνοχος ὅστις ἀγανακτήσας διότι εἶδε Πρῶσσον ραπίζοντα τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν, τὸν πατέρα τῆς Ἰωάννας, ἕνα γέροντα, ἀμέσως κατέδειξεν εἰς τὸν ὕβριστὴν ὅτι ἡ πράξις του ἦτο μισητὴ καὶ ἀνανδρὸς;

Ἰδοὺ γεγονότα, κύριε, συνηγοροῦντα ὑπὲρ αὐτοῦ! Ὁ δὲ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων τῆς καρδίας δὲν δύναται νὰ ἦνε κτήνος.

Μετέβη εἰς Μαρέιλ καὶ ἔκαμα καὶ ἐγὼ ἀνακρίσεις, αἱ δὲ πληροφορίες, κύριε, ἀς συνέλεξα ἐν τῇ χώρᾳ μεῖ ἐπεισαν περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Λυκογιάννη. Ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ διαβεβαίωσίς μου δὲν ἀρκεῖ καὶ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων. Ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀποδείξεις αὗται εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἐγὼ θὰ ἔχω αὐτὰς, θὰ τὰς ἔχω! . . . Ἄς ἀφήσωμεν τὸν χρόνον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

Ὅ,τι θέλω εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖτε, κύριε, νὰ φέρωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν Λυκογιάννην εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατηγορίαν. Τί κάμνει; πῶς ἔχει;

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν εἶνε δυστυχῶς ὡς ἐπιθυμοῦμεν, ἀπῆντησε.

— Ἐἶνε ἀσθενής;

(Ἀκολουθεῖ)